

efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis irritantibus, in genere, vel in specie, per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam, etiam Motu simili, & Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac si de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam si in eis caveretur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & formis derogari possit, aliorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de Indulto hujusmodi mentionem.

Clausula præservativa.

§. 16. Volumus autem, ut presentibus nostris literis, per quascumque revocationes, seu Apostolicas Constitutiones, sub quibuscumque verborum formis, etiam si Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica Potestatis plenitudine emanaverint, derogari non possit, nisi eorundem privilegiorum, & presentium totus tenor de verbo ad verbum inferatur, ac de omnibus, & singulis, dictæ Congregationis Monasteriis nominatim, specifica mentio fiat.

Transumptorum fides.

§. 17. Quodque earumdem presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Prælati dicti Ordinis, aut Protectoris, ac Notarii publici subscriptis, & sigillo dictæ Congregationis, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, in iudicio, & extra, quæ eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. P. An. I. 24. Septembris, 1591.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 24. Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimo primo, Pontificatus nostri Anno primo.

XLIII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Investituram Comitatus de Montaffia favore Francisci Sfondrati factam ab Archiepiscopo Taurinensi confirmat, imposito Partibus perpetuo silentio.

GREGORIUS PAPA XVI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romanum Pontificem spectat, dubia quæcumque removere, ob qua lites,

& discordias oriri posse verendum est, ut inde quieti, & concordie nobilium præsertim personarum opportune consulatur.

§. 1. Sane cum alias per obitum quondam Ludovici Comitæ de Montaffia, qui dictum Comitatum in Feudum perpetuum, durante ejus linea masculina, ab Ecclesia Metropolitana Taurinensi obtentum possidebat, eo quod sine filiis masculis decesserit, ad Ecclesiam ipse Comitatus devolutus fuerit, & fel. record. Gregorius Papa Decimus tertius Prædecessor noster ejus possessionem apprehendi fecerit, licet dilectus filius noster Hieronymus tituli Sancti Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Ruvere Archiepiscopus Taurinens. Jus investendi de dicto Comitatu ad se tanquam Ecclesiæ Taurinens. Archiepiscopum spectare prætenderet, super quo diu in Romana Curia disputatum fuit. Cumque novissime Nos ad Apostolatus apicem divina disponente clementia assumpti liti hujusmodi adhuc indecisa pendenti sinem imponere volentes, per ipsum Hieronymum Cardinalem, uti Archiepiscopum Taurinensem investituram de dicto Comitatu fieri consenserimus, idemque Hieronymus Cardinalis, & Archiepiscopus dilectum filium nobilem Virum Franciscum Sfondratum nostrum secundum carnem Nepotem de prædicto Comitatu, quem Nos in Marchionatum ereximus, investiverit, prout in publicis Documentis, ac literis nostris Apostolicis super hoc confectis plenius continetur.

Post mortem Comitæ de Montaffia Gregorius XIII. hujus Comitatus possessionem capi mandavit.

Archiepiscopus Taurinensis jus investendi ad se spectare prætendit.

Et Franciscus Sfondratum investit.

Hanc Investituram confirmat Gregorius.

§. 2. Cumque, sicut accepimus nonnulla ipsius Ludovici Filie prætendant, investituram in eas uti ejusdem Ludovici Comitæ proximiores fieri debere, & propterea jam forsitan litem super hoc intentaverint, seu intentare jactent: Nos omnem super præmissis litium amfractum de medio tollere volentes, ac investituræ, scripturarum, & literarum prædictarum tenores, litisque, & causæ hujusmodi quatenus jam intentata sit, status, & merita, nominaque, & cognomina colligantium presentibus pro expressis habentes, eandemque litem, & causam a quibuscumque Judicibus ad Nos harum serie avocantes, illamque penitus extinguentes, motu proprio, non ad Francisci Marchionis, aut alicujus alterius pro eo Nobis desuper oblate petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, investituram in personam dicti Francisci Marchionis de dicto Marchionatu Montaffia factam, ac inde confecta instrumenta, scripturas, & literas, in eisque contenta, ac inde secuta quæcumque, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, etiam substantiales, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, ipsamque investituram sic factam suum plenarium effectum omnino for-

fortiri, ac perpetua firmitate subsistere debere, perinde ac si nulli ejusdem Ludovici Comitæ proxiore, aut proximiores, qui ipsam investituram ipsi tanquam ejusdem Ludovici Comitæ proximioribus fieri prætere possent, existerent, declaramus.

Et in d. Franciscum Sfondratum jus Ludovici cognominis cõpetens transferret.

Clausula.

§. 3. Et nihilominus omne Jus, omnemque actionem ipsi filiabus, aut aliis Ludovici Comitæ proximioribus competentem in ipsum Franciscum Marchionem transferimus, perpetuumque super præmissis omnibus dictis Ludovici Comitæ filiabus, & cuicumque alteri ipsius proximiori silentium imponimus.

§. 4. Investituramque sic factam nullo unquam tempore invalidari, retractari, infringi, in Jus, vel controversiam revocari, præsertimque literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut contra præmissa aliquid Juris, vel gratiæ remedium, etiam ex eo quod prædictæ Ludovici Comitæ filia, vel alii proximiores, aut alii interesse habentes, vel prætendentes præmissis non consenserint, neque ad ea vocati fuerint impetrari posse: sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus nostræ de non tollendo Jure quæsito, ac pia memoriæ Simmachii, & Pauli Secundi, ac Pii Quinti, & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, seu de non infeudandis, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Taurinens. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, legibus quoque Pontificiis, Imperialibus, & municipalibus, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die prima Octobris An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1591. Pontificatus nostri Anno I.

XLIV.

Moderatio Indultorum S.R.E. Cardinalium, super collatione Beneficiorum.

Aliam moderationem edidit Pius V. in ejus Constit. LV. Sanctissimus. Tom. IV. Par. II. fol. 368.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Gregorius Divina Providentia Papa XIII. ex quibusdam contra dispositionem

iuris communis S. R. E. Cardinalibus, super Collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum, apud Sedem Apostolicam Vacantium concessis Indultis, & facultatibus, sepe numero impeditus, quo minus solitam Sedis hujus benignitatem erga pauperes, & benemeritos liberaliter exercere possit, ac simul volens litibus obviare, quæ super illorum interpretatione oriuntur, felic. recor. Pii Papæ V. sui prædecessoris vestigiis in hac parte inhærendo.

Moderatio Indultorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super collatione beneficiorum.

§. 1. Omnia, & quæcumque Indulta, concessiones, facultates, & privilegia, conferendi quæcumque apud Sedem Apostolicam Vacantia, aut in posterum vacatura Beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, secularia, & quorumvis Ordinum Regularia, quomodocumque qualificata, ad collationem, provisionem, præsentationem, Electionem, & quamcumque aliam dispositionem, tam dictorum Cardinalium ratione Patriarchalium, Metropolitanæ, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum, non tamen earum, quibus in titulum, aut denominationem sui Cardinalatus præfuit, circa quæ aliquid de novo disponere non intendit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ quomodolibet obtinent, & in posterum obtinebunt, ac etiam quorum collatio, provisio, & quavis alia dispositio illis ex causa factæ per eos cessionis, regiminis, & administrationis, seu commendæ, aut resignationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum hujusmodi Beneficiorum, Apostolica auctoritate reservata &c. existit, vel in posterum reservabitur; quam etiam aliorum, quorumcumque inferiorum collatorum, aut collatricum, coniunctim, vel divisim, de jure, privilegio, consuetudine, aut alias quomodolibet pertinentia, ac etiam illa commendandi, ac alias de eis disponendi, vel de consensu ipsorum Cardinalium requirendo in provisione eorundem Beneficiorum apud Sedem prædictam, ut præfertur vacantium, per Sanctitatem suam faciendâ, & quod sine consensu hujusmodi factæ provisiones, aut quævis alia dispositiones nullæ, & irritæ sint, omnibus, & singulis Cardinalibus prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem suam, & dictam Sedem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & Consistorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices, & Cardinales diversis temporibus factis, firmatis, & juratis, ac quibusvis onerosis, & aliis causis concessa, etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, innovata, ac extensa, quibuscumque concepta formulis, ac etiam restitutivis, mentis attestativis, præservativis, derogatoriis, & derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quod sine eorum consensu derogationes pro tempore factæ nemini suffragentur, aliisque Decretis suffragatis, quorum omnium tenores Sanctitas Se haberi

Declaratio.

beri voluit pro expressis. specialiter, & expresse revocavit, literasque Apostolicas desuper confectas, & quo ad ea, in quibus illa effectum nondum sortita erant, & inde secuta quaecumque cassavit, annullavit, viresque, & effectum de cetero non habere decrevit.

§. 2. Salva tamen remanente facultate consensus per ipsos Cardinales in provisionibus Apostolicis Beneficiorum per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium, etiam apud Sedem praedictam Vacantium praestandi, juxta formam Regulae Cancellariae Apostolicae super hoc editae, & in casibus, tantum in ipsa Regula expressis. Volentes ulterius, quod eadem Beneficia, per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium post hac, tam apud eandem Sedem, quam extra Romanam Curiam Vacantia, etiam ad alicujus alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, etiam si tunc essent aliae Apostolicae reservationes hactenus editae, nihilominus in posterum dispositioni Sanctitatis suae reservata censeantur. Itaut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditionibus literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus extitit, si ipse Cardinalis tunc praesens in eadem Curia fuerit, consensus requiri omnino debeat, non autem Beneficia hujusmodi ad collationem, seu quamvis aliam dispositionem Cardinalis ordinarii, ullo modo pertineant, nec ejusdem Cardinalis ordinarii collatoris, etiam si in Romana Curia praesens fuerit, consensus quoquo modo requiratur. Eademque Constitutiones, & Regulas Cancellariae, etiam declarationis super Beneficiis familiarium praedictorum Cardinalium editas, tam quo ad Cardinales indulta hujusmodi habentes, quam non habentes, atque adeo indulta ipsa ad terminos praesentis Constitutionis reduxit, & moderatus fuit.

Decretum irritans.

§. 3. Decernens sic in iis, coeterisque, omnibus praemissis per quoscumque &c., etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & eosdem Cardinales, sublata &c. nec non irritum, & inane, quicquid secus super his per quoscumque, etiam praetextu facultatum, Indultorum, & concessionum hujusmodi, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Praedicta, & quibusvis aliis Regularis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Placet publicetur, & describatur. N.

XLV.

Declarat Tertas, Praedia, Feuda &c., quae prius decimas Universitati Salamantinae solvere tenebantur, ab hac solutione non eximi, si in possessionem Monasteriorum, aut Collegiorum transeant.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab utilitate Academiae.

DUM quanta ex literarum, & bonarum omnium artium studiis, universae

Reipublice incrementa proveniunt, sedula meditatione pensamus, ad ea libenter intendimus, per quae ipsa studia manuteneantur, ac locorum, & studiosorum indemnitati consulatur, ac ea, quae propterea non minus pie, quam provide facta fuisse comperimus, ut firma perpetuo, & illibata persistant, Apostolico munimine roboramus, & desuper nostri pastoralis officii partes interponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, universitas studii Salamantini, quae in partibus Hispaniarum celeberrima existit, praecipuam, & majorem suorum reddituum partem, ex quibus Lectoribus omnium facultatum, ac aliis dicti studii Ministris, & Officialibus providet, in decimis ecclesiasticis, & beneficalibus, tertias, seu novenas nuncupatis, consistentium, habeat, ac in Civitate Salamantina, in qua dicta Universitas sita est, & in ejus Dioecesi, ubi fere omnes redditus dictae Universitatis consistunt, varia Monasteria, & diversorum Ordinum, tam Regularium, quam Militiarum Collegia, etiam secularia existant, & alia in dies de novo erigi sperentur, pro quorum fundationibus, & dotationibus diversa etiam praedia in dies emuntur, ex quibus decimae Universitati praedictae solvi consueverunt, & Monasteria, seu Collegia hujusmodi a solutione dictarum decimarum post praedictorum hujusmodi emptionem, praetextu quorundam privilegiorum eis in genere, vel in specie, vel alias, quomodocumque competentium, se eximere conentur, & de facto eximant, seu in futurum eximi praesument, in magnum dictae Universitatis detrimentum, ac diminutionem.

Academia Salamantina redditus percipiebat ex Decimis Beneficalibus, & Praedictis.

Monasteria, & Collegia Decimas praedictorum solvere tenebant.

§. 2. Nos, qui omnium bonarum artium disciplinam, & earum studia, nostris potissimum temporibus utique vigere, & augeri, sinceris desideramus affectibus, ac erectionis, & fundationis Universitatis, nec non omnium, & singulorum privilegiorum, & indultorum hujusmodi, ac literarum desuper confectarum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum infererentur, ac decimarum hujusmodi qualitates, & quantitates, juraque, ex quibus competunt, praesentibus pro expressis habentes, ne sub praetextu quorumcumque exemptionum, acquisitionum, aut privilegiorum, seu Indultorum a Sede Apostolica Monasteriis, Ordinibus, Militiis, Locis, Domibus, seu Collegiis hujusmodi concessorum, aut imposterum concedendorum, praedictae Universitatis redditus minui, aut aliquo modo laedi, seu defalcari contingat, motu proprio, & in eventum, in quem aliquas Terras, Castra, Possessiones, Praedia, Agros, Domos, Hortos, Vineas, seu alia bona immobilia, quibuscumque nominibus, & titulis nuncupata, ex quibus decimae, primitiae, aut alia jura, seu emolumenta dictae Universitati deberentur, aut solvi consueverant, emptionis, acquisitionis, fideicommissi, legati, feudi, aut alio quocumque, quantumvis oneroso, etiam

Gregorius declarat Feuda, Tertas &c., quae prius talis onus habebant, non eximi etiam in possessione quorumcumque locorum Praedictorum deveniant.

Missas, & alia divina officia celebrandi titulo in Monasteria, Domos, Collegia etiam Scholarium, Confraternitates, Hospitalia, & alia Loca Pia tam erecta, & instituta, quam deinceps erigenda, & instituenda, seu quascumque personas quorumcumque Ordinum, & Militiarum, etiam seculares, exemptas, & quibusvis privilegiis, & immunitatibus, & exemptionibus munitas transferri, etiam pro Locorum hujusmodi nova constructione, seu fundatione, ac dotatione, & personarum in eis degentium sustentatione, aut fabrica, luminaribus, paramentis, & aliis quibuscumque necessariis de causis contigerit, decimas, & alia jura praedicta, tam praedictorum etiam propriis manibus excolendorum, & novalium, quam personales, & mixtas, post emptionem, acquisitionem, alienationem, aut translationem hujusmodi, dictae Universitati integre, uti antea, & perinde, ac si bona hujusmodi a laicis, & minime exemptis possiderentur, non obstante quavis consuetudine, aut praescriptione omnino persolvi, atque praestari debere, & ad illarum totalem solutionem, atque praestationem, Monasteria, & alia Pia Loca, ac personas praedictas teneri, & obligatos existere, & ad id cogi, & compelli posse, nec per emptionem praedictam legata, ultimas voluntates, fideicommissa, & quamlibet aliam acquisitionem, ac alias quocumque modo exemptionem a solutione dictarum decimarum pretendere.

Sicque ubique iudicari praecipit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & Sedis Apostolicae de latere Legatos, & Nuncios, ac Caesarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & diffiniri debere.

Declarans praesentes literas nullo vi tior posse notari.

§. 4. Necnon praesentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis vitio, seu intentionis nostra, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, aut sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, seu illis derogari, nisi praesentium omnium facta mentione, & toto tenore inserto, posse; irritumque, & inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, eadem auctoritate decernimus, & declaramus, dictaeque Universitati perpetuo concedimus, & indulgemus.

Earundem exequutores designat.

§. 5. Quocirca dilectis filiis causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, & Scholastico, & Archidiacono de Ledesma in Ecclesia Salamantina mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicantes, ac dictae Universitati, in praemissis, efficaciter defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra Universitatem

praedictam praemissis omnibus, & singulis, juxta tenorem praesentium, pacifice frui, & gaudere, ac Monasteria, Collegia, Loca, Domus hujusmodi, omni penitus tergiverfatione postposita, etiam praetextu cuiusvis exemptionis, quantumlibet ex causa onerosa concessorum, ad solutionem decimarum hujusmodi cogant, nec permittant illam desuper a quoquam quomodolibet molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles, & praemissis non parentes, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantibus derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, seu Collegiorum, Locorum, Domorum hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Infulis, & Literis Apostolicis, etiam Mari Magno, & Bulla Aurea, aut alias nuncupatis, & praesertim in quibus concederetur, quod de bonis ab eis possessis, & seu acquisitis, vel acquirendis, decimas, aut alia jura solvere minime teneantur, sed ab hujusmodi solutione exemptionem haberent, illis, ac eorum Ordinibus, & Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1591., Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 18. Martii 1591. An. I.

LXVI.

Privilegia, Indulgentiae, ac Facultates omnes a Summis Pontificibus Presbyteris Soc. Jesu in Indiis Occidentalibus, & Orientalibus concessa confirmantur, & ad viginti annos prorogantur.

Ex Regest. in Secr. Brevo.

GREGORIUS PAPA XIV.

Universis Christianis fidelibus praesentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. Alias siquidem saec. rec. Pius Papa Quartus Praedecessor noster sub die

Pius PP. IV. Christianis Ecclesias Socio-

1591. tatis Jesu in Indis erecis visitantibus, ad veram aut aliquem Dei cognitionem reducentibus Plenariam Indulgentiam, & Jubilaeum concessit.

Alias Indulgentias concessit Pius V.

Gregorius octimum XIII. alias Indulgentias, gratiasque spirituales elargitus est.

die 2. Februarii 1563. Pontificatus sui Anno Quarto omnibus Christianis fidelibus vere poenitentibus, & confessis, seu firmum id faciendi, statuta a jure temporibus, propositum habentibus, qui Sancti Pauli in Goan, & alterius in Malacan, & aliorum Collegiorum Societatis Jesu Ecclesias in ejus Sancti, sub cujus invocatione fundata fuerint festis, ac easdem, seu Sacella, vel earum aliquam, seu aliquod in festivitate Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis sequentis diei devote visitaverint, ibique pias ad Deum preces fuderint, singulis diebus, quibus id fecerint, ac quoties aliquem ex Infidelitate, & Idololatria ad veri Dei cognitionem reduxerint, toties Plenariam Indulgentiam, ac Jubilaeum concessit.

§.2. Et deinde fel. mem. Pius Papa V. etiam Praeceptor noster per alias suas sub Datum 15. Decembris 1567. Pontificatus sui Anno secundo, omnibus Christianis fidelibus in quibuscumque Oceani Indiis, aut Sinarum Regione, vel Brasilia constitutis praesentibus, & futuris, qui contriti, & confessi quamlibet Ecclesiam, & Cappellam, seu Xenodochium in eis partibus dilectorum filiorum Presbyterorum, & Ministrorum Societatis Jesu cura, & opera erecta, aut in posterum erigenda, devote visitaverint, ac, ut supra oraverint, quadraginta dies, & semel quolibet anno, aliquo die festo, quem Provincialis dictae Societatis constituerit, septem annos, & totidem quadragenas in perpetuum etiam concessit.

§.3. Et successive similis rec. mem. Gregorius Papa XIII. similiter Praeceptor noster sub die 12. Augusti 1573. Pontificatus sui Anno secundo, eisdem Christianis fidelibus utriusque Indiae, & transmarinorum litorum, qui Processionibus juxta ritum Sanctae Romanae Ecclesiae faciendis, ac Precibus Indorum, & Aethiopum, seu quorumvis aliorum Neophitorum, & aliorum Christianorum interessent, & eas associarent, Christianam Doctrinam cum eisdem recitassent, vel privatim docerent, quoties id facerent septem annorum, & totidem quadragenarum, in visitantibus autem infirmos, & praesertim Indorum Hospitalia, Xenodochia, & alia similia Loca pia, ipsis etiam infirmis per se, vel alium ministrando, singulis diebus, quibus id facerent, viginti quinque; Qui vero ad infirmos accedentes ibi pernoctarent, quinquaginta, eis etiam, qui coram Beatae Mariae Imagine ab Alma Urbe ad Collegii Civitatis Limae in Peru delata tertiam Rosarii partem, vel Coronam recitarent, centum: Scholaribus vero in utraque India existentibus, qui eisdem Beatae Mariae Virginis Confraternitati ibi instituta adseriberentur, singulis ejusdem Beatae Mariae Virginis, ac Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini nostri Jesu Christi festivitibus, quibus confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumerent, & Coronam, vel tertiam partem Rosarii recitarent, tertentium annorum de injunctis, seu alias quo-

modolibet debitis poenitentibus; in Annuntiationis vero, & Assumptionis ipsius Beatae Mariae diebus tamen Plenariam; eis quoque, qui singulis diebus Veneris cujuslibet Quadragesimae devote Processionibus publicis in partibus, & locis transmarinis ad orandum pro conversione Gentilium, & Haereticorum reductione institutis interessent, & se flagellarent, etiam Plenariam. Reliquis vero omnibus eisdem Processionibus praesentibus, contritis, & confessis, tertiae partis peccatorum suorum, ac eis, qui in utriusque tam Orientalis, quam Occidentalis Indiae quacumque Regione Armata contra Infideles ob fidei Catholicae defensionem, & propagationem, aut alias justo bello, assumerent, in singulis hujusmodi expeditionibus tam navalibus, quam terrestribus, dummodo peccata sua confiterentur, & nisi Ministrorum inopia, vel temporis angustia, aut alia licita de causa impedirentur, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumerent, similiter Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessit. Quodque pro animabus eorum, qui in praedictis utriusque Indiae navigationibus, aut expeditione contra Mahomettanos, aut alios Infideles ab humanis decederent, ut quicumque confessi, & contriti tertiam partem Rosarii, aut unam Coronam pro dictorum, & aliorum quorumcumque Christianis fidelibus, qui in Mari decederent, animabus recitarent, quoties id ageretur, toties per modum suffragii unam ex dictis animabus a poenis Purgatorii, dummodo per dictos defunctos non steterit, quin tempore periculi mortis ipsorum, peccata sua confiterentur, liberare valerent.

§.4. Nec non etiam scholaribus utriusque Indiae hujusmodi, qui in scholis Presbyterorum dictae Societatis dant operam literis, ut in Presbyterorum ejusdem Ecclesiae Missas, & alia Divina Officia tempore interdicti, & cessationis a divinis Januis clausis, dummodo ipsi causam hujusmodi interdicti, aut cessationi non dedissent, audire, ipsisque Presbyteris, ut inibi, etiam Scholaribus praesentibus, tempore praedicto, Missas, & alia divina Officia celebrare possent, indulgit.

§.5. Ac deinde per alias literas sub die 8. Septembris ejusdem anni, ad decennium tunc proximum, omnibus, & singulis tam Presbyteris, quam aliis de dicta Societate existentibus, quos in qualibet utriusque Indiae Regione, vel Oceani Insula, aut navigatione, eundo, vel redeundo mori contingeret, Plenariam.

§.6. Ac tam eisdem Presbyteris, Clericis, & aliis Christianis fidelibus utriusque sexus, qui in quibusvis utriusque Indiae, ac Regionum, Provinciarum, Terrarum, Insularum, aliorumque locorum praedictorum ejusdem Societatis Domorum, & habitationum Ecclesiarum tam erectis, quam erigendis, in illarum dedicationis, vel invocationis, aut Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi festivitibus, vel diebus, confessi, & contriti, Sanctissimum Eucharistiae

Scholaribus permittit Missas audire in Ecclesiis Soc. Jesu tempore interdicti.

Presbyteris, aliisque de d. Societate in Indiis morantibus Indulgentiam Plenariam elargitus est.

Prout etiam Christianis fidelibus eorum Ecclesiis enunciatis hic diebus visitantibus.

stiae Sacramentum sumerent, aut si alio confelli essent, & Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum hujusmodi suscepissent, eodem die aliquam ex dictis Ecclesiis visitarent, & inibi orarent, etiam Plenariam; illis vero, qui aliquam ex dictis Ecclesiis quibusvis festivis diebus contriti, & debito tempore confitendi propositum habentes visitarent, & ut supra orarent, septem annos Indulgentiae concessit.

Indulgentias Ecclesiae Sancti Thomae in Indiis concessas ad ceteras Ecclesias extendit pro diebus a Praeposito Generali designandis.

Concessit etiam Indulgentias Stationibus Urbis additis.

Aliasque Indulgentias.

Et Confraternitatis eregis, vel erigendis applicavit.

§.7. Ac deinde per alias literas sub die 9. Januarii 1576. Pontificatus sui Anno IV. Indulgentiam Plenariam, ac peccatorum remissionem omnibus Christianis fidelibus in Indiarum, & Brasiliae partibus degentibus vere poenitentibus, & confessis Ecclesiam S. Thomae Apostoli in Indiis praedictis, vel aliquam ex certis ejusdem Societatis Ecclesiis illarum partium visitant, & inibi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumerent, & ut praesertim, orantibus, quater in anno perpetuis futuris temporibus viva vocis oraculo concessam ad omnes, & singulas alias Ecclesias Collegiorum, Domorum, & Residentiarum ejusdem Societatis Regionum praedictarum, saltem inter se per centum millia distantes, similiter quater in singulis annis in diebus per illius Praepositi Generalem designandis, perpetuo extendit.

§.8. Ac eisdem Christianis fidelibus, qui aliquam ex praedictis Ecclesiis Quadragesimae, & aliis temporibus Stationum Urbis, Dominicis, & Feria sexta diebus visitarent, easdem omnes, & singulas Indulgentias concessit, quas consequerentur, si Ecclesias, & Basilicas Urbis in diebus Stationum hujusmodi devote visitarent.

§.9. Illisque, qui singulis diebus Feria sexta prima Heptadomadae cujusque mensis eisdem Ecclesiis devote visitarent, & inibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro Exaltatione Fidei Catholicae recitarent, septem annos: In Festis vero Domini nostri Jesu Christi, & Beatae Virginis, Apostolorum, ac Sancti, sub cujus titulo Ecclesia confisteret, decem annos. Iis autem, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis confessi essent, vel Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpsissent, toties viginti annos, facientibus insuper conscientiae examen, & de peccatis per eos commissis vere poenitentibus, centum dies relaxavit.

§.10. Utriusque etiam sexus Christianis fidelibus, qui aliquam ex Confraternitatibus per Episcopos auctoritate earumdem literarum erigendis, ingrederentur, semel in die eorum ingressus, si vere poenitentes, & confessi devote communicarent, ipsisque similiter poenitentibus, & confessis, & eodem Sacramento refectis, ter in vita, Plenariam; concessit etiam eisdem Confratribus, qui Processionibus, & divinis Officiis interessent centum dies, & qui Ecclesiam, in qua Confraternitas hujusmodi instituta esset, sexta Feria cujuslibet Heptadomadae devote visitarent, decem annos, & totidem quadragenas, mulieribus ejusdem Confraternitatis, si quoties signum Campanae audirent, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam flexis genibus devote recitarent, Indulgentias ceteris Confratribus praesentibus concessas; eisdemque Confratribus, qui in die festo Corporis Christi, ac ejus Octavae poenitentes similiter, & confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumerent, eisdem etiam poenitentibus, & confessis, in mortis articulo Plenariam, ac eis etiam vere poenitentibus, & confessis, qui in diebus Stationum Urbis, Altare, seu locum, in quo Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum custoditur, visitarent, & septies Orationem Dominicam, & salutationem Angelicam recitantes, ut praesertim, orarent, easdem Indulgentias Stationum Urbis consequerentur. Item eisdem Confratribus utriusque sexus, similiter poenitentibus, & confessis, singulis annis in die Coenae Domini septem annos, & totidem quadragenas. Qui vero ad Altare ipsius Sanctissimi Sacramenti in tertia Dominica cujuslibet mensis, & in die Coenae Domini Sacrosanctam Eucharistiam sumerent: Iisque, qui Sacramentum ipsum in Processione post majorem Missam tertia Dominica cujuslibet mensis fieri consueta, comitarentur, centum dies, & tam illis, quam aliis Christianis fidelibus dictum Sacramentum, dum ad aegrotos deserunt, asportantibus, & qui hoc facere impediti, ad sonum Campanae genuflexi, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitarent, & pro infirmo orarent, centum dies, ac respective omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

§.11. Insuper Indiarum, & Brasiliae Episcopis ad quinquennium tunc proximum, a die earumdem literarum receptionis computandum, easdem Confraternitates, & Sodales sub Sanctissimi Sacramenti invocatione, in quibuscumque locis suarum Diocesum erigendi, & instituendi facultatem concessit.

§.12. Ipsisque Confratribus, ut quemcumque Presbyterum, ex approbatis ab Ordinario, saecularem, vel regularem, etiam in mortis articulo, etiam si mors tunc non subsequeretur, in suam possent eligere Confessorem, qui eos ab omnibus peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, etiam Sedi Apostolicae, & locorum Ordinarii reservatis, praeterquam in literis Coenae Domini contentis, ter in vita absolvere, & eis poenitentiam salutarem inungere possent.

§.13. Eisdemque Confratribus, ac pro tempore existentibus Episcopis una cum, consilio Confratrum, qui in dictis Confraternitatibus conscriberentur, quacumque statuta, & ordinationes, licita tamen, & honesta, & sacris Canonibus non contraria, circa dictarum sodalitatum tranquillum statum, condendi, & condita mutandi, & de novo edendi, quae eo ipso dicta auctoritate confirmata essent concessit.

§.14. Et demum fel. rec. Sixtus Papa V. Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

Episcopis facultatem concessit erigendi Confraternitates Corporis Christi.

Confratribus vero eligendi sibi Confessarium, a quo ter in anno a Causis Sedi Apostolicae, & Ordinarii reservatis absolverentur.

Et statuta, quacumque condendi, quae a Sede confirmata consentantur.

Sixtus V. hujusmodi gratiam.

1591. Et ad decennium prorogavit.

Et Christianis, qui aliquem ex infidelitate converterent, Indulgentiam Plenariam concessit.

Pius IV. Provincialibus Soc. vel ab eis deputatis facultatem impertire est cum Neophitis Indis in quocumque conjugationis, vel affinitatis gradu a jure divino non prohibito pro matrimonii contractibus, vel contrahendis dispensandi in foro conficiendae tantum, ubi Ordinarii facile adiri possunt.

Reservata dispensatione Ordinarii in foro judiciali de eorumdem Presbyterorum Soc. consilio ad 20. annos.

Ubi vero nulli essent Ordinarii, vel distaret 200. milliaris ad Presbyteris facultate concessit absolventi in utroque foro.

Has facultates Gregorius XIII. ad 20. annos prorogavit.

Et Presbyteris Soc. concessit, ut si aliqui Eucharistiae fragmenta superessent etiam post Missam sumere possent.

Facultatem etiam Praeposito Generali, & Presbyteris a Paulo III. factam absolventi in partibus iudicium a casibus in Bulla Coenae referatis extendit ad Indias, regionesque, quas Hispani, vel Lusitani penetrarent ad decennium.

etiam Praedecessor noster eadem Indulgentias, & gratias, ac peccatorum remissiones die 14. Martii 1587., Pontificatus sui anno secundo ad decennium a fine ultimi termini computandum prorogavit.

§.15. Ac Universis Christi-fidelibus in partibus Indiarum vere poenitentibus, & confessis, ac Sanctissimo Eucharistiae Sacramento refectis, quoties aliquem ex infidelitate, & Idololatria ad veri Dei cognitionem reducerent, Indulgentiam Plenariam, ac Jubilaeum ad decennium concessit.

§.16. Idem etiam Pius IV. die 15. Junii, ut ejusdem Societatis Provinciales, vel ab eis deputati Presbyteri cum Neophitis Provinciarum utriusque Indiae, aliarumque Regionum in quocumque, seu quibusvis a jure divino non prohibitis consanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel alias conjunctis matrimonium inter se contrahere, seu jam in, etiam scienter, contractis, remanere valerent, in partibus, ubi Ordinarii facile adiri possent, in foro conscientiae tantum perpetuo.

§.17. Et insuper ibidem infra tamen viginti annos tunc proximos, quod ipsi locorum Ordinarii de Presbyterorum eorumdem, tamquam adiutorum, & assessorum suorum in locis, ubi eorum commode posset haberi copia, consilio, & cum illis, etiam in judiciali foro.

§.18. In reliquis autem Provinciis Ordinarijorum praesentia defuitis, vel ab eis non minus ducentis millibus passuum remotis, quod Provinciales, & Deputati Presbyteri cum eisdem Neophitis, etiam in utroque foro gratis dispensare, & eos, qui in gradibus prohibitis hujusmodi, etiam scienter contraxissent, ab excessibus, ac excommunicationis, aliusque censuris, & penis ecclesiasticis in utroque foro absolvere, ac prolem inde susceptam legitimam decernere.

§.19. Quod etiam Gregorius praedictus per alias suas Literas die 17. Julii 1577. expeditas, ad alios viginti annos extendit.

§.20. Et quod ipsi Presbyteri, tam in dictis partibus, quam ubilibet constituti, quibus aliqua Eucharistiae fragmenta, seu minutiae, vel alias pro tempore intercederent, etiam post per actum sacrificium, absque ullo conscientiae scrupulo reverenter sumere valerent, facultatem concessit.

§.21. Insuper idem Gregorius per alias suas literas supradicta die 8. Septembris expeditas, & ad decennium tunc proximum valituras, facultatem alias per fel. re. Paulum III. Praedecessorem nostrum, tunc suum, eidem Praeposito generali concessam, & Presbyteris ejusdem Societatis, quos in Saracenorum, & aliorum Infidelium Terras, & alias Provincias remotissimas mitteret, Christianos in eis commorantes ab omnibus peccatis, sententiis, censuris, etiam in Bulla Coenae Domini contentis, & reservatis, absolventi facultatem confirmando, ad ejusdem Societatis Praesbyteros, tam ad Orientales, quam Occi-

dentales Indias, omnesque Insulas, & Regiones transmarinas, ad quas Hispani, & Lusitani penetrant, extendit.

§.22. Eisdemque, ut semel a Praeposito Generali, vel ab aliquo Episcopo approbati, ad praedicandum, confessiones audientium, & missas celebrandum pro ministrorum hujusmodi exercitio, ulterius licentiam, & approbationem ab aliis Episcopis petere, seu habere minime tenerentur, sed absque illis praemissa facere.

§.23. Et etiam extra Ecclesias consecratas, super altaribus portatilibus, in loco tamen decenti, etiam per horam ante diluculum, vel etiam post meridiem in illis Regionibus, cum opus foret, celebrare, & in Maluco, Jappono, & aliis Regionibus Insularum, Terrarum, Provinciarum, & locorum praedictorum partibus, & locis, a quibus valde remoti sunt Episcopi, Oleis Sanctis, per duos, vel tres, aut quatuor annos ante consecratis libere uti possent: nec non in singulis Ecclesiis Societatis hujusmodi singula ad arbitrium illorum Superiorum respective nominanda altaria etiam privilegiata, ut quicumque ex praedictis Presbyteris Societatis praedictae tantum Missae Sacrificium pro defunctis celebrarent, per modum suffragii prodesse, concessit.

§.24. Et die 10. Februarii 1579., Pontificatus sui anno septimo, tam illa, quae Occidentali, quam quae Orientali Indis concessa sunt, & posthaec concedentur privilegia, gratiae, & facultates, ita invicem communicavit, ut singuli eorumdem Indiarum, ac Novae Hispaniae, dictae Societatis Religiosi, illis aequae principaliter gauderent.

§.25. Per alias vero literas die 4. Novembris 1579., Pontificatus sui anno octavo eidem Generali, aliisque per ipsum ex dicta Societate deputandis, ut cum Neophitis, aliisque ad fidem reductis, ex rationabili, & legitima causa super voto castitatis, non tamen solemniter, ac matrimonio defacto, & in faciem Ecclesiae, sive scienter, sive ignoranter contracto, & quovis occulto impedimento, propter quod tale matrimonium in conscientia esset invalidum, & contrahentes sine scandalo separari non possent, dispensandi.

§.26. Ac super bonis male acquisitis, ad quae restituenda ipsi Neophiti, & alii praedicti incertis personis obligati existerent, cum eis ad opera pia componendi, vel si ipsi indigerent eis, in toto, vel parte remittendi, ad decennium facultatem concessit.

§.27. Et deinde ad aliud decennium praemissas omnes gratias, & facultates per alias literas die 12. Augusti 1584., Pontificatus sui Anno XIII. prorogavit, prout in singulorum Indulgentiarum literis, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, & habemus, plenius continetur.

§.28. Quare nos attendentes, quod

Declaravit etiam eos, qui semel pro Sacramentorum administratione a Praeposito, vel ab aliquo Episcopo fuerint approbati, alia non indigere approbatione. Aliisque concessit facultates hic indicatas.

Declaravit singula Privilegia, & facultates pro singulis Provincis concedi aequae principaliter.

Concessit facultatem dispensandi super voto castitatis non tamen solemniter cum Neophitis.

Bona male acquisita condonandi.

Singulasque facultates, & gratias anno 1584. ad aliud decennium prorogavit.

Praedicta omnia confirmat

uberes fructus in recenti illa Vineae Domini portione ex praemissis, & aliis per dictos Praedecessores Societati praedictae, & ejus Presbyteris concessis, in dies proveniant: volentesque propterea tempus ipsum, & gratias concessas ampliare, & ne defectu temporis a tam pio, & laudabili opere cessetur, & alias desuper opportune providere, praedictas, & omnes alias facultates, ac privilegia, indulta, indulgentias, & gratias per dictos, vel alios etiam Praedecessores, & eorum singulos, quomodolibet concessas, & concessa, ac desuper concessas literas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem, & aliis illorum vigore subsequitis intervenerint.

Et ad 20. annos prorogavit.

§.29. Et quia concessionibus, & prorationibus praemissorum a diversis Praedecessoribus nostris variis, & successivis temporibus factae fuerunt, adeo difficile foret cujusque prorationis hujusmodi finem attendere, & computare, ideo ad tollendam omnem ambiguitatem, & molestiam, concessionibus omnibus, de quibus supra ad viginti annos a data praesentium computandos, infra quos Presbyteri dictae Societatis, & alii praedicti facultatibus, & gratiis sibi concessis respective uti, libere in omnibus, & per omnia possint, dicta auctoritate, programus, extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Qui sub Neophitorum nomine contrahendi debeant, debeat, pro dispensationibus matrimonialibus concedendis.

§.30. Et insuper, quia a nonnullis dubitatum, seu haesitatum fuit, an omnes Indigenae, illarum Regionum oriundi, & naturales, & Christianorum Indigenarum, etiam Baptizatorum filii, etiam in eorum infantia baptizati, jure Neophiti appellari possint, prout hucusque praedicta facultate dispensandi ad matrimonia tam in Orientalibus, quam Occidentalibus partibus venientes intelligendum duxerunt. Idcirco tenore earumdem praesentium decernimus, & declaramus, omnes Oriundos, seu Naturales supradictarum omnium, tam Orientalium, quam Occidentalium partium, imo etiam si Aethiopes, Angolani, vel quarumvis aliarum transmarinarum Regionum, etiam si Christianorum filii, & in infantia baptizati, vel etiam inter se, vel cum Europaeis mixtum progeniti sint, praesentis prorationis tempore durante, & ad concessionem hujusmodi effectum, esse, & intelligi debere, Neophitos, dictosque Presbyteros cum hujusmodi, ut vel matrimonio conjungi, vel in jam contracto

remanere possint, sive eorum alter tantum, sive etiam uterque inde oriundus, ac proprie Indigena sit, in quibuscumque consanguinitatis, seu affinitatis gradibus, jure divino, ut supra, non prohibitis, dispensare posse, concedimus, & indulgemus, suppletentes simili modo omnes, & singulos, etiam solemnitate quarumcumque defectus, si qui quomodolibet desuper intervenerint.

§.31. Quin etiam, quia de mixtimum progenitis, quos Mestizos vocant, majus dubium esse potest, declaramus etiam, dictos Presbyteros Societatis Jesu posse cum eisdem Mestizis, quos similiter ad hunc effectum Neophitos censendos esse, decernimus, in gradibus, & matrimoniis contractis, & contrahendis praedictis, dummodo non ita facile id fiat, dispensare, eisdemque Presbyteris facultatem desuper concedimus opportunam.

Mestizos enim Neophitos censendos esse declarat.

§.32. Decernentes Presbyteros dictae Societatis super praemissis, & aliis juxta facultatem praedictam, & illius vigore exequendis, ex quovis praetextu, vel quaesito colore per quoscumque loci Ordinarios, seu alios Superiores, vel Judices Ecclesiasticos, & Saeculares, quavis auctoritate fungentes molestari, perturbari, seu inquietari nullatenus posse.

Decernitque super praedictis Presbyteros Soc. a nemine molestari.

§.33. Sicque in praemissis per quoscumque Judices, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula pro praemissorum firmitate.

§.34. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae singuli Praedecessores praedicti voluerunt in suis quibusque literis praedictis non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque. Quorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Contrarij derogatio.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 21. Septembris 1591. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 21 Septem. 1591 An. I. (a)

(a) Constitutiones XLV., & XLVI. ordine Chronologico disponere non licuit, quia delatae ad me sunt, postquam antepositas praelo tradideram: nec tamen idcirco emittendas putavi. Illud etiam notandum censeo, Gregorium XIV. Constitutione, cui initium est Pro nobis data die 11. Martii Cartusianis Privilegia omnia confirmasse.